

Heichal Ha' ahava – Midrash Knesset Yisrael

A letter sent by the Ohr Hachaim Hakadosh to one of the Donors of the Yeshiva

We started learning the Midrash on Rosh Chodesh Cheshvan. We were ten Lamdanim and this is how we learned.

We sat together learning from morning till night. We were learning in order to elucidate the Talmud through the teachings of the Rambam. As to eliminate any questions on his teachings. With Hashem's help, we had already finished two Massechtos.

The manner in which we learned was as follows; with Tallis and Tefillin, in holiness, humility, yiras shamayim and the middah of chassidus. Not one of us would leave the Beis Midrash. At mealtimes, on days we did not fast, we would go to the courtyard to a corner close to the entrance and eat. We would return immediately to our holy work without speaking about anything mundane. This was during the day.

At nights, we had three sedarim. The first one lasted up to five hours, the second lasted up to nine hours and the third lasted until daybreak. Night seder was different, we divided into groups. Each group learned one of the following, the Rambam, the Ri"ף, the Talmud, the Shulchan Aruch and the Mishna. With praise to Hashem, each group was successful in their learning and every Shabbos night we would get together and each would teach us of what they learned.

We davened properly and in the best way possible.

Every Motzai Shabbos we learned our seder separately until daybreak. This is what we usually learned; 26 pirkei Tehillim against Hashem's name. The number of Mishnayos for another of Hashem's names, the Parsha of that week with excitement and attention to every word, three or four pages of Gemara and eight simanim of Shulchan Aruch. The seder would end close to dawn, when we would say Tikkun. We would daven at Sunrise, to connect redemption to prayer, as to fulfill "And I did what is good in your eyes". Throughout the night we would not speak of anything mundane, we sat with the divine presence and learned with the help of Hashem.

At times of great opportunity for prayers to be answered we davened for our friends who supported us completely. Each Rosh Chodesh we visited the graves of Tzaddikim and davened for all of Am Yisroel, the Shechina, and bless our friends in heart and soul.

Signed on 28th of Shvat of the year bs"r , Chaim ben Moshe Attar

היכל האהבה - לאוקמי שכינתא מעפרא

מטרתו העיקרית של רבנו בעלייתנו ארצה, היתה, לעסוק בתורה בקדושה ובטהרה בחבורת עשרה חכמים, ולשם כך עמל לייסד את את ישיבתו, בתמיכתם של עשירי איטליה שנמנו על 'חברת כנסת ישראל'. שאיפתו הטהורה התמלאה, ולא זו בלבד שעלו עמו יותר מעשרה תלמידים, אלא שבתקופה הקצרה שהתגורר בארץ ישראל עד שנסתלק נוספו רבים ונמנו על שומעי לקחו, המסתופפים בצלו ואוחזים בשולי אדרתו.

חודשים אחדים לאחר שהגיע רבנו לארץ ישראל - בכ"ח בשבט תק"ב - כתב אגרת לפקידיו ותומכיו 'חברת כנסת ישראל' במנטובה, ובכותרתה הכתיר את בית מדרשו בתואר 'היכל האהבה', כי זו היתה משאת נפשו בהקמת הישיבה, לעורר אהבה עליונה שבין קודשא בריך הוא וכנסת ישראל. וזו לשון האגרת:

היכל האהבה - 'מדרש כנסת ישראל' ה' ישמרם

פתחנו המדרש בראש חודש חשון, ואנו יושבים עשרה למדנים וזה סדר לימודנו:

מן הבוקר עד הערב יושבים יחד ללמוד, ולקחנו סדר זה לפרש כל התלמוד לשיטת הרמב"ם, כדי שלא תשאר שום קושיה עליו מכל התלמוד בס"ד, וכבר עלה בידינו קרוב לשני מסכתות. ואופן הלימוד הוא בטלית ותפילין כל היום, ובקדושה ובידאת שמים ובענוה ובכל מילי דחסידותא. ואין אדם יוצא מפתח בית המדרש, כי אם בעת האוכל בימים שאינם מתענים, ואף גם זאת לא חוץ לחצר, אלא בפינה הסמוכה למדרש פונים וסועדים וחוזרים תכף ומיד לעבודת הקודש באין צפצוף דבר חול. זו מידת יום. ומידת לילה, ג' משמרות הוי הלילה. משמרה ראשונה עד חמש שעות יושבים במדרש ללמוד, משמרה שניה משלמת עד ט' שעות, משמרה ג' עד אור הבקר, וכל אחת משלמת לחברתה. ולימודם בלילה הוא מלאכה אחרת: כת אחת משתדלת ליקח הרמב"ם בראש, כת אחרת הרי"ף, כת אחת התלמוד, והכל באוצר ידאת שמים. ובכל ליל שבת מתקבצים יחד, וכל אחד מסדר מה שעלתה בידו בפני כל החברה הקדושה.

וסדר תפילותנו מתוקנים על סדר נכון כמצטרך.

ובכל ליל מוצאי שבת אנו עושים משמרה ולומדים עד אור הבוקר בדרך יחודים. ומה שאנו לומדים בדרך כלל הוא זה: כ"ו מזמורים כנגד שם הוי"ה, ומפרקי משניות כמספר שם אדנו"ת, וכל הפרשה של השבוע של זהר מלה במלה ובהתלהבות, וג' או ד' דפין של גמרא, וכמו שמונה סימנים של שולחן ערוך. ונגמר הסדר עד סמוך לאור היום. ואומרים 'תיקון חצות', ומתפללין עם הנץ החמה לסמוך גאולה לתפילה, לקיים "והטוב בעיניך עשיתי". וכל משך הלילה אין מי שידבר אפילו דיבור אחד של חולין, אלא יושבים בהשראת שכינה, וה' יעזור לנו.

ובכל עת רצון אנו מתפללין על החברים תומכיו מדרשנו בכל לב. ובכל חודש אנו הולכים על קברות הצדיקים ומרבים בתחינות ותפילות על כללות ישראל ועל השכינה, ומברכין החברים בכל לב ובכל נפש.

חותם בכ"ח לשבט שנת כש"ר לפ"ק, *חיים בן לא"א משה* עטר ס"ט